

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 forint.
Fél évre	2 forint.
Negyed évre	1 forint.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Felölös szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Fötér sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvetnek a kiadóhivatalban.

Gabonauzsora.

Aki megfelelő tőke híjával gazdálkodik, az rászorul arra, hogy terményeire előleget vegyen fel a kereskedőtől. Szinte természetes, hogy ilyen esetekben az előre eladott gabona árát is meghatározzák; még pedig, mivel az eladó gazda kényszerhelyzetben van, vagy legalább is a hitelező kereskedővel szemben az adós viszonya veszélyezteti, s kinek pénze van, az minden üzletkötésnél előnyben van a szerződő felek közt: kétségtelen, hogy legtöbb esetben az előre eladott gabona árát a készpénzelőleget adó kereskedő kikötése szerint állapítják meg.

Az üzlet ezen formáját elővársárlásnak nevezik. A kereskedők szívesen kötnek ily üzleteket, mert az előleggel lefoglalt gabnatermést számba veszik s a mennyiben nagyobb haszonra számítva nem spekulálnak vele hosszabb ideig, nyomban eladják nekik megfelelő ára-

kon fogyasztó depotoknak, s maguknak biztos nyereséget szereznek. A kereskedők nagyon szívesen kultiválják az ilyen üzletet, mert egyrésztől maguknak üzleti forgalmat biztosítanak, másrésztől az üzlet e fajtája alig jár rizikóval. A szolid kereskedő ugyanis előlegeit csak olyan termelőknél helyezi el, kiknek realitásában teljesen megbízik, viszont vevőivel szemben is igyekszik a maga érdekeit lehetőleg biztosítani.

Természetesen semmi kifogást sem lehet az ellen tenni, hogy a kereskedő az ily üzlet mellett jelentékeny nyereséget rak zsebre, mert hisz az az üzlet természetes következménye; de az kétségtelen, hogy a termelő, ki a kész gabonát adja el, előnyben van az előre eladott gabona tulajdonosa fölött.

Azonban mégis gyakran megesik, hogy az előre eladás időpontjában a folyó gabonaárak magasabbak s így az előre eladó nyer, nem a kereskedő rovására ugyan, hanem

a viszonyok folytán s ez az, ami az előre való eladást azokra nézve is kívánatosá teszi, kiket egyébként gazdasági viszonyaik arra rá nem kényszerítenek.

Senki se ejthetne az üzlet ezen formája ellen egyetlen rosszaló szót. Hiszen a gazda jól teszi, ha az előre való eladással segít a maga dolgán, akár azért, mert gazdaságának megfelelő forgalmi tőkével nem bír s ahelyett, hogy váltóadósságot esnálna, inkább termése egy részét adja el előre, — akár pedig azért, mert termésének esetleg neki megfelelő jó árt akar biztosítani.

Mégis gyakran halljuk, hogy a gabonauzsora ellen a hírlapokban, törvényhatósági közgyűléseken történnek felszólalások s törvényhozási intézkedéseket követelnek.

Hogy mi az a gabonauzsora, annak tüzetes meghatározásával a felszólalások többnyire adósok maradnak.

Szokásos meghatározása rendszerint nem egyéb, mint az előre

TÁRCZA.

Ne bántsd a nőt! . . .

*Ne bántsd a nőt, ha elbukott is,
Részvétet érdemel szegény!
Hisz oly nehéz neki megállni
Az élet zajló tengerén.*

*Könnű a férfinak megállni,
A küzdelemre ő való;
Könnyn dacol a hullámokkal,
Az erős, páncélos hajó.*

*De a rózsás kis gondolának
Sorsa nagyon bizonytalan,
Csak egy erősebb hullámcsapás
És elmerül . . . és vége van!*

A stoláci hős.

(Miháicsics György.)

(Folytatás:)

V.

A két lövés, valamint a másodsor leterített őrszem felordításának zajára a felkelők az egész vonalon felriadtak, miért is a

helyet gyors léptekkel elhagytam. Majd az ut felől zavaros hangokat hallva, — hogy utamat el ne zárják — kénytelen voltam irányt változtatni és a Bregara felé szaladni. Ennek átlábolása alatt a felkelők észrevettek. A tulsó parton felhuztam hamar bakkanesaimat, mert a köves uton és tüskébokrokon való áttörtetés lábaimat felsebezte és a felkelők által üldözötve átsiettem az előttem elterülő gyepes völgyön, majd a szemközti magasló „Humac” nevezetű karszt-fönsikra másztam; az utánam küldött puskagolyók mellettem csapkodtak le és úgy zugtak-bugtak füleim körül, mint a lódarazsak. Üldözöimnek száma e közben mindig nagyobbodott.

Rádásul teljes fényével a hold is előbukkant a hegyek mögül és sápadt sugarkat lövelt szerte az egész vidéken. Most már egész sortüzeléssel követték engem, a nélkül azonban, hogy találtak volna.

A felkelők, kik boeskorokból járvá könyebben győzték a köves utat, mind közelebb értek hozzám én pedig folyton többet vesztettem erőmből, úgy hogy kénytelen voltam megállni. E pillanatban azt hittem, hogy tovább menni nem bírok, megtöltöttem tehát újra puskámat, törömet hüvelyéből kihuztam és fogaim közé szoritottam azon szándékkal, hogy életemet a mennyire csak lehetséges drágán adom oda.

A felkelők egy része szintén megállt és általános de eredménytelen lövöldözéssel ül-

dözött, míg a másik része jobbról és balról a kövek és bokrok által fedezve körülzárolni igyekezett.

Ez a körülmény és részben a rövid pihenő megállás újra visszaadta életerőmet és lélekzethez jutva, a már majd teljesen elzárt irányban tovább menekültem, a nélkül azonban, hogy tudtam volna hova jutok, mert tájékozni magam többé nem bírtam. E vad hajszára már egy óránál is hosszabb ideig tartott s erőm ismét annyira csökkent, hogy alig-alig vánszoroghattam tovább. A távolság köztem s nyomkövető és fáradhatlan üldözőim között egyre esekélyebb lett. Újra meg kellett állnom, fogaimat mutattam üldözőimnek, aztán szédülés fogott el és már azt hittem el vagyok veszve, de a legközelebbi ugrással egy függőleges, komor kőzetű a mély holdárnyékban fekvő örvény előtt álltam, melynek falait elsatnyult bokrok szegélyezték.

Itt fegyveremet a nyakam közé dobva egy ily bokor ágát megragadtam és az örvény párkányán átvetettem magamat. Függő helyzetemben lefelé tapogatódzva megfogtam az alattam levő legközelebbi galyat és a mint így bokortól bokorig lefelé ereszkedtem, végre egy kisebb ugrással elértem a völgykatlan alját, hol azonban a kimerültségtől a földre rogytam. Majdnem egyidejűleg, a hogy földet értem, hallottam, amint üldözőim fönt az örvény szélén hangos káromkodások közt hindszárjaikkal a bokrokon töltik ki bosszújukat és

való eladás, melynek mi voltát, célját és tartalmát fentebb előadtuk. Egyéb meghatározást senki sem tud adni.

Ez ellen pedig tiltó, sőt büntető törvényt hozni valóban lehetetlen, de okatlan is volna. Mert hiszen az előre való eladás ép úgy javára válhat a termelőnek, mint a kereskedőnek. Az üzlet, az adás-vétel természetéből folyik ugyan, hogy egyik vagy másik szerződő fél veszíthet, illetve nyerhet, de még a veszteség mérve se állapíthatja meg a nyerő fél ellen az uzsora vétségét, mert így minden üzletet be kellene tiltani. Ellenben senkit sem lehet törvényileg megakadályozni abban, hogy gazdasági terményeivel tetszése szerint spekuláljon, tetteiben a pazarlás, a gyöngélméjúség vagy önrendelkezési képtelenség ismérvei meg nem nyilvánulnak, mely esetben van törvény az illető tönkremenésének megakadályozására.

Tapasztaltatott azonban, hogy némely uzsorás akként uzsoráskodik, hogy a hálójába kerített klientsétől uzsora-kölesönének biztosítására, sőt az egész uzsora-üzlet leplezésére — leendő gabonatermése eladásáról szerződést vesz. Az uzsoráskodás e fajtája az, melyet gabonauzsora alatt értenek, s törvényileg akarnak üldöztetni.

Ez azonban semmi más, mint közönséges uzsora-üzlet, melynek objektuma esetlegesen gabona. Ennek az üldözése nagyon is kívánatos. Hiszen az uzsora-törvény alkalmas arra, hogy az uzsorások megfélektessenek.

Mivel azonban a tisztességes kereskedők előre való vásárlásaihoz formájában — de nem céljában és tartalmában — nagyon hasonlatos az így megjelölt gabonauzsora, igen óvatosan kell azt a törvényt megalkotni, nehogy az uzsorások üldözése a becsületes kereskedőknek s a gazdaközönségérdekeinek is ártson.

Nézetünk szerint külön törvény alkotására nincs is szükség, hanem a bírói gyakorlatban kell azt megállapítani, hogy mi az elővétellel leplezett uzsora.

Ha a bíró azt maga meg nem tudná határozni, jóhírű kereskedők, mint szakértők mindenkor nyújthatnak neki biztos alapot az ítékezésre.

Meggondolatlanul azonban nem szabad beleavatkozni uzsora üldözés címén olyan dolgokba, melyek nemcsak ártatlan emberek tisztességét, hanem a gazdálkodás és kereskedelem jónak tapasztalt szokásait is érintenék.

Üldözni kell a bünt, bármely formában jelentkeznek, de vigyázni kell, nehogy az orvosság rosszabb legyen a halálnál.

Émlékhönypbe.

*Letűnt a nap a láthatáron;
Csillag jöttél hába város,
Kihalszál mind az esti fény,
Miként szicemből a remény.*

*Reményem egy volt, oh de ehhez
Rogszkodám, mint életbenhez
S mikor esalódtam ebb' az egyben,
Amint volt: mind'ent elvesztettem!*

hallottam egyik megjegyzését: „Ide lehetetlen volt leereszkednie és ha mégis megkísérelte, holnap holtan találjuk meg odalent.

Midőn felettem elnémultak és én ismét szabadnak éreztem magamat, erőmet összeszedve a fiatal fákkal sűrűn benőtt völgykatlan aljában ide-oda tévelygtem, hogy kijárást találjak. Rövid ideig tartó kutatás után világosságra jutottam, a hol a hold által vakítóan megvilágított vizesikot láttam. Mint-hogy az egész vidéken más folyó, mint a Bregara nem létezik, mindjárt tudtam, hogy a Bregara ez. Tájékozásul néhány száraz levelet dobtam a vízbe s követtem folyását, mely Tasovie felé vezet, a hol a Bregara a Marentába ömlik. Számításom szerint reméltem, hogy ez irányt követe reggelre elértem az utat s ezen a metkovic-mostári főtápvonalunkat. A folyócskából tehát szomjamat enyhítendő néhány kortyot szíva, derült kedéllyel indultam célom felé.

A hold még mindig teljes fényben pompázott, csak a láthatáron mutatkozó vékony, könnyű, szürke sáv jelezte a nap közeledtét.

Lelkem előtt dús reményű gondolatok vonultak el. Megmentve tudtam magamat. — Reggel 5 óra felé elértem az utat és egyidejűleg szuronyok villogását láttam, majd egy erőteljes „Halt” szó hangzott felém. Tíz lépésnyire előttem fegyvereket céltban tartva és rám irányozva a 33. zászlóalj egy járőrcsapata állt. Szótlanul raktam le fegyve-

reimet a földre és megadtam magam a vadászoknak, kik a fegyvereket azonnal felszedték és azon hitben, hogy szerenésés fogást tettek, barátságosan a csapathoz kísérték.

Hogy az időt addig is megrövidítem, az uton az „An der blauen Donau” kezdetű dalt füttyörészttem, mire a járőrparanesnok megjegyezte: „Különös felkelő ez, bécsi keréngőt füttyül! Ez bizonyára az intelligensőbb elem közül való! Amint látszik, itt mesés fogást csináltunk!”

Mikor a járőrparanesnok puskámat megvizsgálta és belőle az ócsa töltényt kiszedte, bösz tekintettel, vészjóslóan nézett reám és kezével a fohkasztás műtétet jelezte. En néma maradtam, mert láttam, hogy elfogatásom mily nagy örömet szerzett a Hercegovinába csak most bevonult vadászoknak. Mindent hallgatagon türtem és teljesítem paranesnikat, a nélkül, hogy inkognitómát elárultam volna. „Hisz — gondoltam — csak ócsa tréfa az egész!”

A sötét tekintettel vizsgáló zászlóaljparanesnok elé érve azonban katonás állásba vágtam magam és németül, hangosan jelenttem: „Mih álesies tiszthelyettes aláztatosan jelentli, hogy álrühába öltözve Stólabéből jön ésségélyt, valaminta szorongatott várórségnék felszabadítását kéri!”

„Tudja jelentését bizonyítékokkal is

*Reményid ne küsd szép leányka,
Egyhez, miként azt én tettem;
Póllón tanítson, hogy az máma
Utolsó ember a világra,
Ki még reményben is szegény.*

Jour.

HIREK.

— **Léva halad.** Nemrég olvastuk valahogy Léva a lefolyt évtized alatt tulszárnyalt önmagát a baladásban. Hogy az epopeiát mi is megfelelő nivóra emelhessük, a már felhozottakhoz hozzátesszük a következőket: Tessék körülnézni a zsinagóga, az ev. ref. paplak mögött elvonuló síkatoron. Az undor, a szenny, a piszok és a bűz feneketlen esatornája ez, mely vaggonszámra és adómentesen növeli a betegségek bacillusait a lévai közönség számára. Ezt nem látja meg senki, ezt nem érzi meg senki, csak az utcabeliek, akik közt folytonosan lúzas betegség uralkodik. Hát a közegészségügyi tanács? — Az nem. Mert lévának van aszfaltja, keramitja, kövezett pince, sok díszes pesenyésítő bődjé — és egyéb hasznos és kellemes intézménye, — de közegészségügyi tanácsa nincs. No mert ha van, megérdemelné, hogy 10 esztendőre ebbe az utcába legyen deportálva. Hadd élvezze ott azt a levegőt, amittől a nagy közönséget megmenteni nem hajlandók.

— **Tiszteigő küldöttség a főispánnal.** Kazdy Jánosnak a Lipót-renddel való kitüntetése alkalmából a helyhatósági bizottság a főispánnal annak idején közbejött körülmények miatt határozatához képest küldöttségileg nem tisztelegthetvén, most elhatározta, hogy 28-án üdvözi a főispánt. Az ülés, melyre a küldöttség hívja meg az ünnepeltet, az újonnan épült közgyűlési teremben lesz megtartva Ar-Maróthon.

— **Vasuti előmunkalati engedély.** A kereskedelemügyi miniszter a „Magyar észak-nyugati helyiérdekű vasut részvénytársaság” budapesti cégnek a m. kir. államvasutat „Nyitina” állomásától Nagy-Émőkén, Lapis-Gyarmaton át a zsitvavölgyi helyi érdekű vasut „Verebély” állomásáig, esetleg innét Csillár,

támogatni? — kérdezte most már barátságosabb arccal a paranesnok.

„Igen, szívesen!” — feleltem — és egyben átadtam a jelentést.

Ez alatt az engem bekísért vadászok a meglepetéstől tígra nyitott szemekkel néztek reám és mikor chez még a paranesnok a jelentés átolvásása után kezét nyújtotta nekem, hogy a szerenésesen sikerült vállalkozásért gratuláljon, — hátulról nyakamba akasztották fegyveremet, átadták pisztolyomat, törömet és esikubomat és a felsüléstől láthatólag szegyenkezve szótlanul távoztak. A zászlóaljsegédtsziet jelentésem másolatával azonnal Mostárba a hadosztályparanesnoksághoz küldötték.

Most már mindenfelől szerenéselőkívánatokkal hadmozdatva el a zászlóaljjal együtt Domanovic-be indultam, hol a zászlóalj hosszabb pihenőt tartott.

(Folyt. köv.)

Gondolatok.

A szereltem rejtett aranybánya, melyben a legigénytelenebb bányász is gazdag aranyerre lelhet.

A nagy fájdalom annyira betölti szívünket, hogy teljesen — üresnek érezzük azt.

Ha veszély előtt állsz és belerohasz bátor, — ha kikerülöd, okos ember vagy.

Győröd és Új-Bars érintésével a m. kir. állami vasutak „Léva” állomásáig vezető úton helyi érdekű gőzmozdonyú vasútvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **Vasar áthelyezés.** Városunk kérelmére a kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a f. hó 26. és 27-ére eső országos vásár az idén kivételesen f. hó 29-án legyen megtartható.

— **Hír egy régi ismerőről.** Rozmanits Timóthy k. r. tanár, kit Léváról Podolinba helyeztek át — mint megbízható forrásból értesülünk — a kővárdai polg. iskolához rendes tanárnak lett megválasztva.

— **Ifjúsági önképzőkör.** F. hó 16-án alakult meg a lévai k. r. főgymnasium kebelében fennálló „Szepesi Imre” önképzőkör tisztikara, még pedig a következőképen: Elnök lett (ideiglenesen): Grünberger Jenő, VII. o. t., titkár: Ceekó Lajos, VII. o. t., háznagy: Benes István, VIII. o. t., pénztáros: Bóna János, VIII. o. t., ellenőr: Stozsán Károly, VII. o. t., főkönyvtáros: Török Emil, VIII. o. t., alkönyvtáros: Sterner Arthúr, VII. o. t., főjegyző: Laufer Lipót, VII. o. t., aljegyzők: Pollák Ernő és Reismann Gyula VI. o. tanulók.

— **Kulisszák mögül.** Az ódon, családí óra tizen ötöt és a házi ur még nem jött haza. Vaesoráról is elmaradt. Ő nagysága az unalomtól és a bosszúságtól fáradtnak, álmosnak érezte magát, vetkezni kezdett és lefeküdt. És a „mucus” még se jött. Bizonyos dorbézolg megint. Multkor is későn vetődött haza s hogy ő nagysága ne tudja hazajövetele idejét, cipőjét már a konyhában levette s óvatos, nesztelen léptekkel közelítette meg az ágyat. Bizonyára dorbézolg megint. Az „oroszlán”-ban nagy „ceccó” folyik. Huzza a cigány, a „mucus” meg torkaszakadtából énekl: „Semmi babám semmi” . . . Ő nagysága alig várja, hogy megdorgálja a mucus. Már a dorgatorium szövegét is megfogalmazta és mucus nines otthon. Az ódon óra 11-et üt, aztán 12-öt. Az „oroszlán”-ban a jókedv csak most kezd fokozódni. Folyik a pezsgő. Az urak a cigánnyal összebruderkednek. Mucus oly érzéssel esőkolja meg a kontraszt füstös ábrázatját, mintha az egy égből leszállt anyag volna. Othon meg üt az óra tovább egy . . . kettő . . . Mucus haza készül, egy kis lelkiismeretfurdalás féltét érez. Ezt valamiképp el kellene tussolni. A Weil boltja küszöbén ott a l s z i k az éjjeli ór. Ez fogja kimenteni. Rábészeli, hogy egy koronáért fityülfjön a házuk előtt tizenkettőt. Ő nagysága még mindig ébren van, felébresztette az ódon óra, mely most ütötte a reggeli három órát. De nem, hallga! A bakter hosszan elnyújtva fityülf jármon túl is, 4, 5 . . . 10, 11 . . . Óh a szemtelenek! be akarják csapni. Felszakítja hirtelen az ablakot és keményen kiszól: „Ne fujd tovább, mert végigverlek!” A bakternek se kellett több, úgy elszaladt, hogy a 12-ik fityü most is a szájában van. Mucus haloványan ment be a szobába és tüzipirosan feküdt a hívogató nyoszolába. Eddig van!

— **Kinevezések.** Demény Győző ar-maróthi kir. törvényszéki telettkönyvi átalakító díjnok az eperjesi kir. törvényszékhez inokká. — Kozák Endre okleveles tanító a még e hó folyamán megnyitandó ényi állami elemi iskolához rendes tanítónak lett kinevezve.

— **Csomó a zsebkendőn.** Több hónapja mult immár, hogy a városatyák egyike előtt egy nagyobb ebéd alkalmával többen panaszt tettek, hogy az uri-uteában a Friedmann-féle

ház előtt elmenni nem lehet, mert oly széles ablak szárnyai vannak, hogy azok kinyitva az arra menőt a koesjáróra szorítják. Az érdemes városatyá, hogy el ne felejtse a dolgot rendbe hozatni, zsebkendőjére esemőt kötött. De bizony az ablak úgy maradt, ahogy volt, a zsebkendő pedig — mosásba került. Kénytelenek vagyunk tehát ő atyaságának emlékébe hozni, lesz-e valami vagy nem az ígéretből, hogy az a Friedmann-féle ház ablakszárnya megfelelővé tétessék? Vagy csak akkor lesz aktualis az intézkedés, ha valaki véresre ütötte a kinyitott ablakban a fejét?

— **Névmagyarosítás.** A belügyminiszter megengedte, hogy Rísehanek Jenő ar-maróthi illetőségű, lokeai lakos vezetéknévét „Radványi”-ra változtathassa.

— **Vaddisznó a határban.** A mult hét egyik reggelén az a hír szárnyalt, hogy a Kurtahegy körül egy hatalmas agyaras vadkan pusztítja a veteményeket. A vadászok nagymestere itthon nem lévén, csak nagy nehezen tudott négy vadász összetoborzódni, hogy a veszedelmes állat kiirtására kimenjen. Úgy elhúzták-vonták készülődéssel az időt, hogy csak délután egy órára indultak utnak, de akkor már a vadkannak híre-nyoma sem volt. Elhúnt a Nimródok bosszus öröme.

— **Ellenőrzési szemlék.** Vármegyénk területén a folyó évben az ellenőrzési szemlék következő sorrendben fognak megtartatni. A közis haltsereg részéről: Oszlányban október hó 2-án, Ar-Maróthon 4. és 5-én, Verebelyen 7. és 8-án, Ohajon 10. és 11-én, Körnöbányán 2-án, Garam-Szt.-Kereszten 5. és 6-án, Zsarnóéján 8-án, Léva város részére 12-én, a járás részére 13-án, Ujbányán 10-én, Nagy-Sallóban 15-én, Zelizen 17-én. — A hámódség részéről: Zelizen október 2-án, Oszlányban 7-én, Körnöbányán 14-én, Garam-Szent-Kereszten 16., 17. és 18-án, Ujbányán 20-án, Ar-Maróthon 23., 24. és 25-én, Verebelyen 27., 28. és 30-án.

— **Erzsébet királyné emlékére.** A lévai izr. négyelet által a szomorú nap emlékeztetőül a szegények részére küldött 8 frtot Farigó Samuú urnó — mint a kőhez a pénz küldve lett — több szemérmes szegény között szétosztotta.

— **A jó szomszédok.** Csatán már emberemlékezet óta rossz viszonyban állt két szomszéd földművelőcsalád, a Vargáék és az Antalék. A gyűlölet apáról fiúra szállt továbbtovább, s az érezte magát boldogabbnak, ki szomszédjának valamivel bosszúságot szerezhetett. Körülbelül 5 hete mult, hogy a kis 8 éves Antal András Vargáék udvarába tévedt, hogy valami gyerekesínyt kövessen el. Varga János elesette a gyereket és úgy elpáholta, hogy az ágybafekvő beteg lett, majd f. hó 16-án nagy kínok között meghalt. A kir. ügyészség büntényt látott a dologban és utasította a lévai kir. járásbírósgat az ügy megvizsgálására. Pethes vizsgálóbíró, Medveky Károly és Prizer Gyula doktorok közbenjöttével kedden tartotta meg a vizsgálatot, de a boncolásból semmi olyasmi kideríthető nem volt, mely arra engedne következtetni, hogy a fincska a verésnek lett áldozata, miért is az ügy egyelőre valószínűleg ad akta tétetik, a jó szomszédok pedig folytathatják a régi háborúskodást.

— **Jutalmazás.** A vármegyei közigazgatási bizottság, mely Kazy János főispán elnöklété alatt f. hó 12-én tartotta meg rendes havi ülést, Ledényi Gyula alsó-győrödi tanítót a Körössy József-féle alapítvány kamataiból 25 frt jutalomban részesítette.

— **Hamis forintos.** Igen ügyetlen embernek bizonyult Kolimár András nógrádmegyei földművelő, ki immét eserepet szállított falujába, ha azt hitte, hogy ólomból készült forintossl is lehet fizetni. Bár a forintos a legsikerültebb utánzat volt a lévai vasúti állomáson észrevették a turpisságot, a hamis forintos elkobozták. Kolimárt pedig feljelentették a helybeli kir. járásbírósgnál, mely az ügyet illetékesség szempontjából a budapesti kir. ügyészséghez tette át. Kolimár tagadja, hogy ő gyártotta volna a hamis pénzt,

így tehát a vizsgálat lesz hivatva kideríteni az igazságot: miképp jutott a palóc hamis egy forintosbirtokába.

— **Tűzek a vidéken.** A lefolyt héten ismét három községben rémített a vörös kakas. F. hó 13-án Garam-Vezekényen, 15-én Velsicén, 16-án Nagy-Sallóban lett termény, épület és egyéb ingóság a lángok martalékvá.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

— **B. J. Budapest.** Elküldöttök — megkaptad? — **V. H. Léva.** Legújabb verse méltó társa a többieknek. Hogy öröme teljék benne mindenkinek, közöljük:

Kvadalkvívir folyó neve,
Mindennek legjobb a leve,
Toszem azt a szállőgerozd,
Hanem ezt vigyázva oroszod.

Még egy ilyen verset és úgy jár, mint az a bizonyos oroszlanvadász! — **Mignon.** Ha az utolsó látható szálát is elszakítottuk, még marad mindig egy láthatatlan, a mely két szívet egymáshoz kapcsol. Ha kitalálta mi az, — megtalálta a boldogság nyitját! — **Fehér róza.** Nem, nem, mondhatom meg, mert ha az ember a titoktól terhel szívén könnyíteni óhajt, még egy terhet vesz magára, a félelem súlyos terhet, hogy közölt titkát elárulják. Maradjon a kértözött inkognitója sértetlen! — Ugy-e nem bolygatja többé?!

HIRDETÉSEK.

698 1899.

Árverési hirdmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lévai kir. járásbírósgat 1897. évi 7955. számú végzése következtében Dr. Guth Jenő ügyvéd által képviselt Dr. Deutsch József javára, Virág József ellen 102 frt s jár. erejéig 1897. évi december hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 420 frtra becsült ingóságok, u. m.: gépek, butorok stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a lévai kir. járásbírósgat 1899. évi V. 31713 számú végzése folytán hátralékos tőkekövetelés s jár. erejéig Léván leendő eszközésére 1899. évi szeptember hó 28-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Léván, 1899. évi szept. hó 11-én.

Tonhaier

kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetések
felvételnek

a kiadóhivatalban.

SCHULCZ IGNÁCZ

könyvnyomdája, könyvkötészete, könyv- és papirkereskedése, üzleti könyvek gyári raktára
LÉVÁN, Fötér, Bakó-féle ház.

Dusan berendezett könyvnyomdában minden e szakba vágó munkák elkészítettnek u. m.

Egyleti és pénzintézeti nyomtatványok, folyóiratok, művek, üzletmegnyitási jelentések, eljegyzési és

esketési jelentések, mulatsági meghívók, Táncrendek, Költségvetések, Számlák, Levélpapírok, Borítékok,

Czímkarttyák, Névjegyek stb. nyomtatványok a legizlésebb kivitelben és a legolcsóbb árak mellett.

Dus választéku raktárt tartok papír, író- és rajzszerkekből, üzleti- és emlékkönyvek, fénykép albumok és imakönyvekből.

Könyvkötészeti munkák izléses kivitele. Magyar kölesönkönytár a legmodernebb íróktól.

Jószerszám, fél munka!
Gazdasági gépek, géprészletek, tömlők, vízmentes ponyvák, mérlegek és gepsziljak, szerszám, vas- és aczel, forráktár Portland-cement- és Hydraulikus mesz, stb.
Kapható: KERN TESTVÉREKNÉL, LÉVÁN.

Cseplőgépek külön árjegyzék szerint Kern Testvérekéknél kaphatók.

Közönséges és Baeker-féle prosztert nagy választékban készleten tartunk 30 frtól 45 frtig.

Konkoljózók (trilennók) minden gabonamérőszámban, külön árjegyzék szerint 30 frtól 110 frtig.

18-59

Fischer Miksa

LÉVA.

Fa- és érczkoporsók, sirkoszorúk

ARANYBETŰS SZALLAGOK.

Temetkezési kellékek

RAKTÁRA.

19-52

Minek Pestre! Minek Bécsbe ?

Mikor nálam minden
előpénz nélkül
50 krajczáros részletekre

kapni

5 évi jótállás mellett
Singer varrógépet 28 frtért
Ringschiff varrógépet 50 frt.

FISCHER MIKSA

varrógépraktára

LÉVÁN.